

paa Øerne. Vi kunne ikke heller indse andet, end at dette maa være en simpel Retfærdighedshandling imod de magre Egne af Landet, der i betydelig højere Grad trænge til Hjælp end de fede Egne, hvor Sukkerroeavlens fremdeles beskyttes.

Da der her i Landet vel aarlig forbruges ca. 14 Mill. Pd. Kartoffelmel, saa vil der, om dette Kvantum blev produceret af herhjemme avlede Kartoffler, hertil behøves ca. 400,000 à 500,000 Tdr. Kartoffler eller et Kartoffelareal paa 6 à 8,000 Tdr. Land*), (som svarer til et samlet Ejendoms-Areal af 20—25 Kvadratmil). Dette vil i Virkeligheden sige, at hele Vestjylland vil være direkte interesseret heri. For at vi altsaa her i de tarvelige Egne ville kunne dyrke Kartoffler — vor bedste Kulturplante — med Fordel, ikke alene til Foderbrug, men ogsaa til Salg, andrage vi den høje Regering og Rigsdag om, at der maa blive lagt en Told af 2 Øre paa hvert Pd. Kartoffelmel, der indføres fra Udlandet, hvad der forhaabentlig vil være tilstrækkeligt til at hjælpe denne for Størstedelen af Jylland vigtige Industri fremad.

Denne Told vil vel i første Linie komme os Kartoffelleverandører til gode, men den vil ogsaa være til Fordel for Bybefolkningen særlig Arbejderne, der ville kunne faa vellønnet Arbejde paa Kartoffelmelsfabrikkerne i en ellers temmelig arbejdsløs Tid, og det er jo hævet over enhver Tvivl, at den ved disse ovennævnte Fordele vil gøre mange Gange mere Gavn end den Smule Skade, den kunde gøre ved muligen at fordyre Kartoffelmelet de 2 Øre for Forbrugerne.

*) Den indklammede Bemærkning findes ikke i den originale Adresse, men er tilføjet som en forklarende Bemærkning.